

Brașov, 19 Februarie st. v.
Alaltăer s'a terminatū desba-
tarea generală asupra proiectului
de lege bugetară în dieta ungu-
rescă. Intre strigările de „Hoch“
ale stângei moderate și extreme
majoritatea a primitū proiectul
de lege în generalū.

În totū decursulū desbaterii a
fostū vorba numai de ministrulū
președinte Tisza. De nevoile și nē-
cazurile populației statului nici
cā s'a ācutū amintire.

Cele mai grave acușaiuni s'au
îndreptatū din nou de cātrā vor-
bitorii opoziției în contra d lui Tisza
și s'au petrecutū în rēndulū acesta
scenele cele mai scandalōse, āșā
cā acum și lumea din afarā a în-
ceputū sē se convingā cātū de pu-
trede și nesānātōse suntū stările,
ce le-a creatū multū lādatulū par-
lamentarismū ungurescū.

Atacurile necurmate și vehe-
mente ale Apponyștilorū și Kos-
suthiștilorū, parū a fi avutū totuși
efectulū de a produce în sinulū
majorității o mare rēcēlā față cu
șefulū ei multū urgisitū.

Vorbindū despre „crisa din Un-
garia” fōia venesā „Neues Wiener
Tagblatt” constată. cā în timpulū
din urmă s'au slābitū legăturile
odiniōrā atātū de tarī dintre Tisza
și majoritatea dietei.

Maioritatea dietei unguresci—
dice numita fōiā — jōcā ađi unū
rolū cu totulū pasivū; amū mai
întelege, dēcā ea ar declara, cā
nu mai sprijinesce pe d-lū Tisza
și și mai multū amū întelege dēcā
majoritatea ar apēra pe șefulū ei
probatū și ar declara cā ori-ce a-
tacū îndreptatū în contra lui Tisza
e îndreptatū în contra partidei li-
berale; dēr majoritatea nu face
nici una nici alta, și acesta este
în ori-ce casū semnulū unei stări
nesānātōse.

Și 'n adevērū, precum constată
acum și foile opoziționale ungu-
resci, grosulū partidei tiszaiște nu

s'a mai espusū de astādātā pen-
tru conducētorulū lorū, ba au arā-
tatū chiarū nepāsare în fața ata-
curilorū îndreptate în contra mult
urgisitului Tisza Kalman. Numai
cāțiva din garda lui, ca Pulszky,
Asboth, Busbach, Bokros i-au sā-
ritū în ajutorū, adevērații corifei
și partidei guvernamentale însē
au tātūtū.

Ba nici chiar ministrii, colegii
d-lui Tisza nu au sāritū în ajuto-
rulū acestuia, ci au tātūtū. Și
ceea ce a bātūtū mai multū la
ochi a fostū tēcerea lui Tisza în-
suși, care în ședința de Sāmbātā
s'a mulțāmitū cu strigările de
„Hoch” ale opoziției și n'a mai
fācutū încercarea de a se apēra,
lucru neobiciuitū la elū.

Discușiunea de Sāmbātā a mai
descoperitū și rivalitateā între
Tisza și ministrulū Justiției Szil-
lagyi, despre care se dice, cā dā
ađi tonulū politicū în cabinetū.
Astfelū se presentā situațiunea āșā
cā ađi Tisza nu mai are influința
de odiniōrā în cabinetū și de aceea
se crede, cā peste puținū timpū
Tisza se va retrage și cā āșteptā nu-
mai unū momentū mai bine venitū
de-a putē face acesta.

Ei bine, se va retrage în cele
din urmă și Tisza — dēr cum rē-
māne cu nevoile și necazurile po-
pulației statului, cum rēmāne
cu nemulțāmirea, ce domnesce
între popōrele Transilvaniei și Un-
gariei, din cauza apēsării și a ne-
dreptāților?

Politica lui Tisza a adusū tārā
îndoielā de 15 ani încōce rele nes-
pusū de marī pe capulū popōre-
lorū acestui statū. Dēr aceste rele
nu se vorū putē vindeca nici prin
retragerea lui Tisza, nici prin dis-
cursuri fulminante opoziționale.
Pentru acesta se cere mai multū,
se cere o curā radicalā, care sē
schimbe din fundamentū sistemulū
de guvernare.

DIN AFARĀ.

Demisia lui Bismarck,

dela postulū de cancelarū altū im-
periului germanū, āșā ne spunū toile din
Berlinū, cā e faptā deja implinitā. Se
dice adevē, cā în zilele trecute împēra-
tulū Vilhelm a primitū în o audiență lungā
pe bētrānulū conducētorū altū politicei
europene, care și-a datū demisia dela pos-
tulū amintitū. Faptulū acesta se dice, cā
ar fi produsū mare consternațiune chiar
și în taberele opoziționale, ale cārorū
foi vorbescū în tonū cātū se pōte de
energicū în potriua acesteia sciri și își
esprimā totodată doriința, ca principele
Bismarck sē nu demisioneze dela pos-
tulū sēu de cancelarū altū imperiului. Lu-
crulū s'ar pāre cā este adevēratū, pentru-
cā fōia lui Bismarck „Nord. Allg. Ztg.”
nu dice privitorū la acesta nimicū. Ase-
menea și „National-Zeitung”, o altā fōiā
partisanā guvernului. „Post”, ce-i dreptū,
reproduce scirea telegraficā din Ham-
burg, despre demisia, dēr fārā nici unū
comentarū.

Recunoscerea principelui bulgarū.

O scire telegraficā din Sofia spune,
cā în afacerea maiorului Panița s'a con-
statatū amesteculū unei puteri streine.
Dreptū aceea, ca situația din Bulgaria
s'ē și ia mersulū ei firescū și ca sē se
delātare odatā multele neajunsuri, ce is-
vorēscū din nerecunoscerea principelui
Ferdinand, ministrulū bulgarū Stam-
bulov ar fi datū sē se întelegā, cā Bul-
garia, sbuciumatā de atātea intrigī, va
face pași serioși cātrā tōte puterile eu-
ropene, ca principele ei sē fiā recunos-
cutū. Se sperā, cā puterile carī dorescū
pacea și consolidarea peninsulei Balca-
nice, vorū fi de acordū a recunōsce cātū
se pōte mai curēndū pe principele Fer-
dinand și pe actualulū guvernū bul-
garū.

Ocuparea Bulgariei.

O telegramā, ce i-se trimite din Con-
stantinopolū diarului „N. Fr. Presse”, spune,
cā agentulū bulgarū din Constantinopolū,
Vucovicī, ar fi fācutū cunoscutū ma-
relui vizirū printr'o notā rezultatele cer-
cetārilorū afacerii maiorului Panița. Nota

accentuēzā, cā acușaii arū fi declarātū,
cā Rusia are de gāndū sē ocupe Bul-
garia, dēcā principele Ferdinand nu va
pārasi țēra pānā în Martie a. c. Panița,
care nu este prietinelū Rușilorū; numai
de aceea a pusū la cale conjurațiunea,
ca sē scape Bulgaria de pericolulū ocu-
pațiunei rusesci. Nota mai accentuēzā
necesitatea d'a se recunōsce actualele
stări de lucruri în Bulgaria.

Cestiunea Cretei.

O telegramā din Constantinopolū
asigurā, cā în cercurile diplomatice de
acolo se discutā viu asupra unei sciri
din Atena. Dupā scirea acesta adevē,
între Onou, agentulū diplomaticū altū Ru-
siei, și între Mihailū Hadsī, cāpetenia re-
voltaștilnrū creteni, de cāteva zile se
ținū consultări interesante. Onou adevē
a încunoscitātū pe Hadsī, cā guvernulū
rusescū vā da siguri ajutorū Cretenilorū
pentru o nouū rescōlā a malconțențilorū.
Scirea acesta e privitā de unii din cer-
curile diplomatice din Constantinopolū
ca fōrte seriōsā.

Conferința internațională din Berlinū.

„Reichsanzeiger” spune, cā amba-
sadorii germani din Londra, Parisū, Roma
și Viena, precum și ministrii plenipotențiarī
din Bern, Bruxelles, Haga, Copenhaga și
Stockholm, au primitū îndrumări delalocu-
rile mai înalte, ca sē invite pe guvernele
respective la o conferință, ce are sē
se ocupe de regularea industriilorū de fa-
brici și a lucrārilorū minere. În hārțile
predate respectivilorū ambasadori și con-
suli se declarā, cā împēratulū propune,
ca sē se întrunēscā în conferință consuli
acelorū guverne, carī se interesēzā mai
din adinsū de industria de fabrici și de
lucrārile minere, pentru ca sē se pōtā
face discutabile cestiunile internaționale
mai însemnate cuprinse și în programulū
conferinței. Și fiindcā cestiunile acestea
nu suntū de naturā politicā, împēratulū
afā de bine a-le pune spre discutare bār-
bațilorū specialiști. Pentru ca sē se în-
lesnēscā deschiderea și continuarea des-
baterilorū conferinței, guvernulū împē-
rātescū a alāturatū la nota amintitā și
programulū conferinței.

Privitorū la conferința internațională,

FOILETONULŪ „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

(27)

LINIȘTEA CASEI.

Romanū, de I. C. Panțu.

„Ce totū spui de interesele clientelei tale? Ce
clientelā?... Eu vedū, cā de cānd suntemū impre-
unā, n'amū fācutū alt-ceva, decātū numai amū cheltuitū
și s'au dusū frumōse parale din casa nōstrā. Unde
este clientela, de care totū spui?... Pōte vrēi sē dīci
„clubulū”, pōte vrēi sē dīci petrecerile din casa lui
Sandache.”

„Veđi, Olgo! Ca sē pōți fi consideratū, trebuie
sē iai parte la tōte. Cheltuelile fācute sē nu cređi,
cā nu se vorū întōrce. Aceste cheltueli sē le privesci
tu ca unū felū de capitalū datū cu interese clientelei,
dela care se va întōrce însutitū!”

„Și seriosū vorbesci tu acuma?”

„Fōrte seriosū!”

„Pōte sē ai dreptate, dēr mie mi-se pare, cā noi
n'omū mai fi pe lume atunci, pe cānd āștepti tu s'ēți
vie interesele înapoi. Așū fi mulțāmitā și cu capi-
talulū!”

„Veđi, Olgo, aci judeci tu fōrte falsū. Unū omū
de branșa mea trebuie sē se învērte printre lume,
trebuie sē facā politicā, trebuie... cu unū cuvēntū sē
caute a fi consideratū!”

Olga clātina din capū.

„Nu întelegū ce totū îmi vorbesci atāta despre
considerația ce o āștepti. Cum vrēi sē fi-o cāștigī?
Întelegū, dēcā ai fi ajunsū prin meritele tale de pānā
acuma la o considerația, întelegū, dēcā ai fi ceva mai
studiatū, dēr astfelū, ca prin cheltuelile ce le faci sē
ajungī acolo, unde n'ai ajunsū prin propriile fōrțe
spirituali, îmi pare o cale de totū nepotrivitā, o cale,
care ađi nu mai duce la nici unū sfirșitū bunū.”

„Cum? Ce vrēi sē dīci?”

„Nu vrēu sē dīci nimicū, decātū cā eu nu'ți
credū aceea ce mī spui. Banī āșā de mulți, ca prin
ei sē te ridicī, n'avemū, și dēcā amū avē așū fi cu
multū mai māndrā, decātū ca sēmī placā considerația
ce mī-ai aduce-o în āstū chipū. Este lucru, pe care
ilū pōte face ori și cine.”

„Vai, Olgo, ce nepriceputā ești! Pōte cā din
punctū de vedere teoreticū sē ai tu dreptate, ... dēr
praca altfelū ne învēșā. Fārā banī nu pōți nimicū
sē faci... Și-apoi cātū despre politicā, nici nu mai
vorbescū!”

„Nu-i āșā, Iorgule. Eu nu credū, cāci uite chiar
erī am cetitū notița din diarū, cā Vladū...”

Aci fū îtreruptā de Iorgu printr'unū gestū de
neastēmpērū.

„Ce mī vorbesci de Vladū?... Vladū... Vladū
āla este fārā nici-o considerația. Pe elū la unū balū
dēcā'lū veđi, îți vine sē ridī, cāci nu se scie purta.
Hainele pe elū suntū par'cā le-a împrumutatū; la unū

valsū ilū veđi cā se încurcā, și-apoi stā retrasū în-
tr'unū unghiu lângā ușā. Cu āșā ceva nu înaintēzā
unū tēnērū.”

„Ei veđi, eu nu'sū de părerea ta. Astea, ce
mi-le spui tu, suntū lucruri bune, dēr de a doua
mānā. Are alte calități, care'lū faci pe Vladū vred-
nicū de considerația. Uite, vei vedē, cā elū reu-
șese la Gorjū.”

Sēmī tai urechile, dēcā va reuși. Ți-o spunū eu!”

„Vei vedē, cā āșā are sē fi!”

„Chiar sē fie āșā, nu-i nici unū meritū. Ce
cređi, cā eu n'āșū putē fi deputatū?... Cređi tu cā
Vladū, dēcā va merge în camerā, are sē fie con-
sideratū?”

„De sigurū. Acolo nu i-se vorū cere formele
gōle, despre care mi-ai vorbitū.”

„Sēmī rađi capulū, dēcā și va cāșca gura. Ți
spunū eu! Suntū alți omeni, nu ca elū!”

„Ei, dēr sē lāsāmū astea,” grāi Olga nemulțā-
mitā.

„Și sē mergemū?”

„Ba nu, sē stāmū acasā!”

„Olgo, nu mē supēra. Scii prea bine, cā unū omū,
dēcā vrea sē fiā consideratū, trebuie sē mērgā în totū
loculū, sē devīa popularū, sē fiā cu tōtā lumea bine
cu deosebire cānd āșā cere partidulū. Nu scii cum
vinū lucrurile! Pōte mērgēndū āșā pe stradā, conve-
nindū cu unulū de-ai nōștri, sē ne vie în capū vr'o

o telegramă din Bern asigură, că între singuraticile guverne decurgă consultări, ca delegații puterilor — mai întâi altă Franței — să fie încunoscinițați, ca cu privire la unele chestiuni, d. e. la *ceștiunea desarmării*, să nu se dimită în discuția, nefiind autorizați pentru acesta.

Inarmări rusesci în Caucaș.

„Standard“ a primit o telegramă din Iași, prin care i-se împărtășește despre inarmări rusesci în Caucaș, precum și despre întărirea fortărețelor. Se dice, că peste 100,000 de ostași ruși stau la granița turcă gata să meargă în ajutorul Armenilor în contra Turcilor.

SCRILE DILEI.

In afacerea asilurilor de copii „Gazeta Poporului“ e informată din isvor sigur, că consistoriul din Arad a și luat dispozițiunile necesare, ca îndată ce proiectul din *ceștiune* va deveni lege sancționată, comunele bisericesti să se îngrijască de înființarea asilurilor de copii confesionale.

Tote bune. Dér ce dispozițiuni a luat și va lua consistoriul din Arad cu celelalte consistorii, ca proiectul lui Csaky să nu devie lege, cel puțin nu în forma și cuprinsul lui de acum?

In conferințele militare, ce s'au ținut în Pesta sub președința Maiestății Sale, de față fiind ministrul comun de război, șeful statului major general al armatei comune, s'a hotărât să se facă cât mai curând fortificațiuni în părțile ardelen, și după cum sunt informate foile engleze, lucrările de fortificare se vor începe în timpul cel mai apropiat la granița de către România. S'a mai hotărât să se sporască proviziunile de rezervă în arme și să se introducă praful fără fum, ceea ce pretinde și ore-cari modificări la pușca Mannlicher.

Lucruri putrede. Sub titlul „Alternative la etnologia română“ a apărut în Pesta o lucrare de Anton Hermann, șvab maghiarizat. Acest tractat, de cece pagini octavă mare, ne spune lucruri vechi și putrede, care nu mai plătesc aji nici o cêpă degerată, că adevărata părere, cumcă România își tragă originea dela Romani, e necorectă și o născocire a dacoromanismului șovinist, fiindcă istoricește ar fi dovedit, cumcă ei sunt de origine balcanică. Ca încheiere „autorul“ arată numeroase momente, prin care Ungurii și Românii sunt avisați la o bună înțelegere reciprocă.

Ce privește părerea despre originea Românilor, nu e nevoie să mai stăm de vorbă, ci-i dîcem lui Hermann,

Hundsdofer Nr. 2, cu cuvintele din evangeliă: „Iartă-le lor, Dóme, că nu știu ce fac!“ Cât pentru a doua părere, singur esecutarea programului național al Românilor pôte stabili înțelegera.

† Iónu Șoimescu, senator român, autorul cărții „România, Rusia și tripla alianță“, a încetat din viață.

Protopopul al tractului Sibiului a fost ales d-lu Mateiu Voileanu cu 34 voturi, dându-se 32 voturi d-lui Iónu Papiu, protopopul Devei.

Artista Agata Bârescu a jucat la 24 Fauru n. în Karltheater din Viena pentru întâia dată într'un rol de bărbat în piesa „Le passant“ de François Coppée, rol jucat înainte cu câțiva ani de Sarah Bernhardt. D-șora Bârescu a fost chemată de mai multe ori pe scenă și a primit cununii.

Tenoristul Gavrilescu i-a oferit direcțiunea operii din Viena suma de 40,000 franci pe an, decât se angajează la operă pe mai mulți ani. „Il Cittadino“ spune, că Gavrilescu a refuzat ofertul, deoarece i-s'a oferit de direcțiunea unuia din teatrele principale din America de sud suma de 120,000 franci pentru patru luni.

Procesul de presă. Colaboratorul foiei clușiene „Ellenzek“, „Petrán Jozsef“, a intentat procesul de presă directorului de teatru Moritz Ditroi pentru o declarațiune ofensătoare făcută în public. Ditroi a acuzat la rându-i pe Petrán și s'a și început cercetarea. Colaboratorul lui „Ellenzek“ a insinuat nulitate, dér curia a respins-o.

Unde dai și unde crepă! La asta de sigur că nu s'a gândit jupăul Petrán, care redactează, alături cu Moldován Gergely, articolii privitori la naționalități în foile ungueresce clușiene.

D-lu Dr. Babeșu, directorul institutului bacteriologic din Bucuresci, se ocupă cu experimente asupra baccilului influenței. Tot-odată va ține câteva conferințe asupra baccililor, cari pricinuesc diferite bóle. La conferințe va asista și Regele.

Cancelaria advocațională. D-lu avocatul Dr. Aureliu Novacu face cunoscut, că a deschis cancelaria advocațională în Biserica albă (strada principală, lângă biserica română).

„Zuckerfabrik Botfalú“. Sub titlul acesta diarele din Clușiu aduc o notiță, în care se plâng, că la fabrica de za-

charu din Bodu tote mergu pe nemtesce. Corespondența pe nemtesce, ba până chiar și literile de pe sigilul fabricii au înțeles nemtescu, pentru- că ce va să dîcă alta: „F. K. U. Z. J.“ decât nu „F. K. U. Z. J.“. Ei bine, fabrica aceasta este pe pământ maghiar, pământul maghiar o prevede cu material, n'ar strica deci decât cei de-acolo ar învăța ungueresce, dice „Kolosvár“, ér naivul „Magyarság“ esclama cu ifosu: *Nix dajcs!* și recomandă apoi ca direcțiunea fabricii să facă a se vorbi „maghiar“ aici în „Maghiaria.“

Dóra nu voru fi mâncat bureți cei dela fabrică, să facă pe cheful jupănilor dela Clușiu! Acest pământ nu e maghiar și nici Maghiari nu este acest stat, asta s'o scie usurpatorii, ci e alu tuturor naționalităților deopotrivă.

Afacerea Tomics. Terminându-se cercetarea în afacerea criminală a fostului redactor dela „Zastava“, Jasa Tomics, care a ucis pe Dr. Dimitrievics în ziua de 4 Ianuarie n., s'a ficsat pertractarea finală pe ziua de 10 Martie n. în sala comitatensă din Neoplanta.

Tariful pe zone se va introduce și în Austria, precum ne spune „Neue Fr. Presse.“

Serata oficerilor din locu nu se va ține Joi în 6 Martie n., precum este anunțat în biletele de invitare, ci Sâmbătă în 8 Martie n.

Sinucidere. Sâmbătă noptea s'a împușcat infanteristul Menhardt Paul din regimentul 2 de infanterie din locu, precum se dice, din cauze familiare.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Dăm locu următoarei scrisori, ce ni-o trimite un vechiu și stimat abonat al „Gazetei“. Sămțindu-ne moralicesce obligați ai satisfacem dorinței de a-o publica, ne abținem de ori-ce observare din parte-ne:

Dela Muresu, 17 Fauru 1890.

Domnule Redactor!

...Trăim în timpuri extraordinare, cari sêmă cu fermentația vinului, când droșdile apucă deasupra...

Certele și neînțelegerile de aji în sinul nemului românesc, dincolo și dincoace de munți, trebuie să inspire fiăcărui Român adevărat seriose îngrijiri.

Las' că curentul, ce domnesce aji în întreaga Europă: materialismul și lipsa de ori-ce ideal, apasă asupra nós-

tră mai mult ca asupra altora, dér apoi lipsa de educația politică pôte să devină funestă, pentru că lipsind educația politică, lipsesce disciplina, fără de care nu poți face politică bună și sănătoasă. Scăpați abia din jugul secular, am ajuns, mai ales noi, cei de dincoace, sub sisteme care de care mai dușmănoșe ginte noastre.

Și cu totă această tristă stare pare că ne-am pus cu toții numai să distrugem, ér nici unul să edifice. La noi vedem, cu durere, ómeni fără nume, fără trecut, fără merite, cu ce îngâmfare se gerază ca „conducători“ și aruncă cu noroiu în drépta și în stanga.

Ar fi să ascultăm cu paciență ori ce părere, ba s'o stimăm chiar, cât timp aceea nu degenerază d'a fi anti-națională. In casul din urmă, datori suntem s'o combatem, s'o sfărămăm chiar.

Pe semne, că ne lipsesce disciplina, ne lipsesce educația politică, ne lipsesce și principiile, deoarece nu urmăm astfel cu toții. Și decât Românilor le lipsesce școla, pentru d'ăș însuși acele calități, este chemarea diarelor politice, ca să suplînescă acel defect.

Dér ce să veți! De nenumerate ori cetim în unul și același diaru, că aji se însufleșesce pentru autonomia Ardealului: *Ardelul alu Ardelenilor!* strigă cu gura plină.

Mâne? Oh! mâne e altă di. Mâne se luptă cu focu pentru drepturi naționale în Ungaria poliglota.

Poimâne? Aș! poimâne se mulțimesce cu aplicarea legii de naționalitate, din anul 1868, despre care însuși a dîș că e unu: „Nesze semmi fogd meg jol.“ „Und so geht es weiter, auf der Stufenleiter.“

Ce pôte fi, decât nu totu lipsa de educația politică, că neputându-se ține până aji unu congresu național, nici măcar între diarele nostre nu s'a putut statori o ținută uniformă și solidară.

Nu esistă uniformitate și solidaritate, altcum n'ar fi putut avé obrazul a-ți dice D-tale, domnule Redactor, că: „ai rămas singur ca cucul.“ Astfel decât ar fi, trist ar fi; nu pentru d-ta, ci pentru aceia, cari te-au părăsit.

Auți acolo! Eu sunt abonentul „Gazetei Transilvaniei“ încă de pe timpul când D-ta, d-le Redactor, nu erai pe lume; „Gazeta noastră“ a apărut ca- usa națională, și în apărarea ei a fost purura consecuentă. Ceea ce a dîș aji, a dîș er, alaltă-er și întotdeauna. Veți aici ii stă meritul cel mai mare.

Și încă ceva. Tatăl D-tale n'a fost dintre acei „gazetari“ de profesiune, cari scriu ca să aibă și ei o pâne órecare, precum vedem pe unii în ziua de aji: „fac me talem talis ero.“ Ei au fost îm-

ideia sublimă, vr'unu chițibușu politicu, dela care atêrnă multu... multu“, repetă Iorgu plimbându-se prin odaiă cu mâinile în busunare. Se duse apoi la oglindă, își arangia puțin cravata, își răsuci odată mustățile și veni éráș lângă Olga.

„Nevastă, nu mai sta la indoială!“
„Tu poți merge, decât vrei. Eu una îți spui, că nu vreu să fiu așa desu vêdută, cu deosebire aji am așa presimțiri urite, am așa o frică și eu însa-mi nu știu pentru ce. Așa este omul câte-odată și nu scie de ce este astfel. Dér tu, decât vrei, poți merge.“

„Olgo, interesele clientelei și politica!“
„Nu știu, dér mi-se pare, că și tu ești dintre acei ómeni de provincie, cari, decât au vorbit cu unu om din centru, adevăratu politicu, li-se pare, că pricep, li-se pare că conduc, li-se pare că punu țera la cale. Nu-i așa, bărbate! N'ai fost crescutu pentru așa ceva, și apoi în cele din urmă aș vrei să știu cu ce te alegi din politica ta?“

„Veți, că nu pricep? Vai, vai câtu ești de simplă în lucrurile acestea!“

„Eu, ce-i drept, nu mă pricep, dér din câte vedu și din câte aud și din spusele unora și ale altora, mi-se pare că aici în provincie toți vrei să fiți comandant și nici unul soldat de rându. Eu așa înțeleg politica, așa o vedu cel puțin, că tu ai face bine să îți veți de trebile tale, căci când vei fi tu liniștit în lucrurile tale, nu vei atêrna de nimeni, și mai încolo când vei fi asigurat...“

Ce fără judecată ești! Cum așu puté eu ajunge altfel acolo, unde țintesc?“

„Intr'adeveru țintesc și tu la ceva?... Eu nu știu cum, dér simțu, că casa noastră nu mai este casă. Tu vii serile de-arându tardiu, imi totu spui de club, de clientelă, de politică, și când mă uit la rezultat...“ grăi Olga și își șterse o lacrimă din ochi, „vedu că super pe tata, vedu că faci numai necazuri.“

„Ce necazuri? Cu tată-têu asta nu e de trăit!“
Olga îl privi lungu pe Iorgu, dér nu vorbi deocamdată nimic.

„Așa este“, dîse Iorgu scurtu.
„Ba nu-i așa!“ reflectă Olga. „Tu ai puté bine să nu mai faci ce ai făcut. Uite și ce mi-ai spus er despre Nicu, despre mergerea lui la Paris și despre celelalte, imi par unu lucru fără căpetai!“

„Atâtu îți tu la Nicu?“
„Eu îți foarte multu la unu frate, dér imi vine réu, când vedu supărarea ce i-o cășunezi tatei cu faptele tale?“

„Ce fapte? N'ai pretinde...“ vrú să vorbescă, dér tăcu. „Va să dîcă, vii séu nu vii?“ continua el mai pe urmă.

„Nu poté!“
„Atunci nu mergu nici eu. Să veți, că 'mi știu călca pe inimă. Stau lângă tine“, grăi el și încep să se desbrace haina. „Să veți tu, Olgo, că nu m'ai

cunoscut și că eu sunt altfel de om, decâtu mă creși!“

„Ba nu, Iorgule“, vorbi Olga sculându-se de pe scaun, „nu Iorgule, eu nu îți pretind jertfă, imi place de tine“, adause ea și apropiindu-se de Iorgu îi plecă capul și îl sêrută. „Du-te, Iorgule, du-te, căci inima imi spune, că eu am greșitu.“

Iorgu rămase privind cu neîncredere în vorbele Olgei, cu tôte acestea îi sêrută mâna, o rugă de iertare și dîse din nou, că va rămâne și că de astădi încolo n'are să mai meargă nicăiri, decâtu numai acolo, unde voru puté merge împreună.

Olga era cu lacrimile în ochi și se uita atât de drăgălaș în ochii bărbatu-sêu, încâtu se părea, că acum începe a cunoșce pe Iorgu, și totu ce a fost până acum uită într'o clipă.

„Nu, Iorgule, nu. Du-te, căci vedu, că îți la mine, du-te de-aci înainte totdeauna și fi sigur, că în viața mea nu îți mai dîcă vr'odată să stai lângă mine.“

„Ei, cum? Cum vii tu acum la scena asta?“

„Veți, Iorgule. Nu știu tu câtă fericire mi-a adus hotărîrea ta. Noi femeile suntem mai indulgente decât ne credeți, și fără să mai spun multe, îți mărturisesc, că a fostu o tirăniă din partea mea, că am vrut să te opresc.“

(Va urma.)

preună cu „moșnegul” Bărițiu dascălii nămulni românească. Densii au redactat „Gazeta” fără fonduri, fără subvențiuni, fără consorțiu, pe punga și răspunderea lor. Câți „domni mari” au de a-și mulțami cariera lor tatălui D-tale și puțin vor fi din regiunile Brașovului, cari nu în casa lui Iacob Mureșianu au învățat a fi buni Români: în aceea familie, unde s'a născut: „Deșteptă-te Române!”

Ei! ce vrăi, în ziua de azi toate acestea sunt mofturi; er „bătrânii” visionari. Meritele părinților și ale străbunilor, mofturi. Ce bine li-ar sta acestor savanți, decât în loc de politică s'ar ocupa cu științele naturale: Să ne descopere ce-a fost mai înainte în lume: oul său găina.

Ei bine, der ce-ai greșit D-ta, D-le Redactor, în contra solidarității, când D-ta ai crezut, că distinsului General Traian Doda îi competă lauri și omagiul pentru luptele sale anterioare, și nu din incidentul grajierei?

Acăsta e o părere, pe care o mărturisesc foarte mulți, sinceri stimatori ai d-lui General.

Ba se și-o spun sincer, în momentul, când cetisem suplica dănsului de grajiere, mi-a venit în minte fără veste buletinul din anul 1849, despre eroi-oul atac al maiorului Traian Doda, care cu sabia trasă, în fruntea batalionului de grănițeri, alungă la Oravița oștea dușmană și mântuie averea erarială. Atacul, în care Traian Doda cădă la pământ zdrobit de un glonț de tun, care îi rupse o bucată din trupul său. Toți îl credeau mort; numai Provedința l'a scăpat.

Sub impresiunea acestei amintiri, am prins condeiul a mână și am scris: „Domnului general Traian Doda. „Legenda ne spune, că marele Imperator Napoleon, când Europa întrăgă năvălise asupra lui într'una din zile, convins fiind, că stătea dănsului, l'a părăsit, nepăsător de ceea ce se petrecea în jurul său, privia prin ochianu cu un fel de nervositate asupra unui punct.

„Spuneți mi”, întrebă marele erou, „ce fel de omenii sunt cei cu curele negre, cari năvălesc asupra noastră, ca nisece valori furișe?”

— Sunt grănițeri valachi, Majestate, răspunseră generalii.

— Bravi copii. Dați-mi de ce mii de asemenea bravi și eu vă alung întrăga Europă!

Când am ajuns cu scrierea pân'aci, m'am socotit: să continuez sau nu; așa mi-s'a părut, că din incidentul grajierei nu e potrivit.

N'am continuat mai de parte.

Cu toate acestea, d-lui general își are locul său în sufletul meu, de pe timpul, când glonțul l'a trinită la pământ. Și e de mult de atunci; sunt 41 de ani.

Tot astfel vei fi ougetându și D-ta, D-le Redactor, împreună cu mulți alții; der pentru aceea n'are să-ți scotă nimeni ochii.

Intoleranța e lipsă de educație politică; er indiscrețiunea, cu care se discută în public această afacere, trebuie să supere, în loc să-l imbucure pe cel sărbătorit.

Răspunșorii sunt cei ce au provocat discuția.

Să audim de bine, Domnule Redactor!

Un vechiu amic al tatălui D-tale.

Balul român din Viena.

Viena, 27 Februarie 1890.

Fără a întrece margiunile obiectivității, trebuie să mărturisesc că balul român din Viena a reușit anul acesta de minune și se poate însira cu dreptul cuvânt între balurile cele mai de elită de aici. Acăsta ne dă o dovadă mai mult, că Românul, decât se apucă o totă inima de o trebă, nu numai că o

aduce la capăt, ci pte secera chiar succese frumoșe și impune tuturor.

Idea frumoșă, ce o concepuse comitetul arangiator, de a da balul în „Cursalonul” din parcul orașului, care idee nu-i plensine nimeniu înainte, când încep a se lăși pe aici, audiam manifestându-se pretutinden în cercurile cele mai alese un interesu forte viu față de bal.

Cu nerăbdare așteptam să sosescă ziua de 17 Februarie st. n., ziua pentru care era fixat balul. După pregătirile multe, mari și frumoșe care le făcuse comitetul arangiator era de așteptat numai decât ceva bun. Intrând în seara balului în sala care era deosebit de frumoșă luminată, observai o decorațiune forte frumoșă națională. Păreții frumoși decorați cu covore orientale forte scumpe, orchestra împodobită cu un singur covor, ce'i lua ochii, ferestrele cu tricorolul românesc, flori exotice, cari răspundeau un miros forte plăcut și te făceau a crede, că te afli într'o grădină cu flori, toate acestea îți ofereau un aspectu fermecător.

Am înțeles spre deosebire mea satisfacțiune, că marele comerciant de aici d-l S. Popovici, nu numai că a oferit pentru scopul decorațiunii cele mai scumpe covore, der chiar singur a ostentit mai că zile întregi spre a arangia lucrul cât se pte de frumoș și cu gust. I-a și succes d-sale pe deplin acăsta și fiă sigur, că recunoștința meritelor d-sale față de bal va fi păstrată în inima tuturor Românilor.

După 9 ore începuse a veni oșpeții. Am observat, că din stimatele domne patronese petrecătoare în Viena nici una n'a lipsit, domnele Hayda-Coanda soția atașatului militar român, d-na Matilda de Hardtmuth, d-na contesa Anastasia Kielmansegg română de nascere, Clarisse de Lindheim-Vivenot soția consulului general român, d-na Elena de Văcărescu soția ministrului plenipotențiar și d-na Anette Pessiakov soția d-lui senator român. La sosire fură întâmpinate de către comitetul arangiator în frunte cu comitetul de onore și conduse sub baldachinul frumoș și cu mult gust efectuit anume pentru acest scop. Din somități observai pe eselența sa ministrul de răboiu baron Bauer, președintele Austriei de sus contele Kielmansegg, d-l N. Dumba membru senatului, d-lu ministru Văcărescu, consulul general a cav de Lindheim, vice-consulul de Arnold, generalul de Mechery, deputații: Ciupercovici, Cassovici, Goianu, Hurmuzaky, Lupu, Romașcanu, senatorul român Pessiakov și mulți alții.

Nu putem dice, că balul ar fi fost destul de bine cercetat. Decă luăm în considerare însă, că în aceiași seară s'a arangiat balul artiștilor, ne putem lesne explica acest fenomen. Concurența acăsta neprevădută și prin urmare neevitabilă atrase mult public, care avea de gând să cerceteze balul român.

Jocul fu inaugurat cu „Hora Mariei” de Constantin cav. de Buchenthal. În acest timp damele patronese conduse de domni din comitetul de onore făcură promenada prin sală; apoi urmă valsul pe care l' deschise președintele comitetului arangiator d-l Dr. St. N. Ciurcu cu domnișora Văcărescu, d-l Dr. Aurel cav. de Onciul cu d-sora Cola, d-l Drd. med. Vișnevschi cu d-sora Fogarași, după aceste urmăză cu multă veselie celelalte părechii. Iscusitul arangiator de joc d-l Rabensteiner arangia jocurile și la cotillon formă cu mult gust „Stăua României”. Ordinele de dans furnisate de firma A. Klein prezentau un medaillon cu capul lui Traian și inscripția usitată pe timpul acela, care s'a decopiat anume de pe o monedă veche. Erau așa de frumoși și cu gust efectuate, încât procurară damelor surprindere și adevărată bucurie. S'a jucat mult, s'a jucat până cătră 5 ore dimineța. Societatea era forte animată, forte veselă; totul făcea impresia familiarității. Tote damele au esprimat dorința, ca să ne vedem și la anul.

Multă trudă și osteneală și-a dat comitetul pentru reușita acestui bal. Mai ales președintele d-l Dr. St. N. Ciurcu, vice-reședinții d-nii Dr. Aurel cav. de Onciul și Dr. Corneliu Diaconovici. Trudă și osteneală acăsta a fost încununată de succes.

Înainte de a termina acăsta dare de seamă, să nu uităm și partea musicală, care la balul român este ca o putere de atracțiune. Publicul vizitator al balului român a ascultat în totdeuna cu un viu interesu noule piese musicale și entusiasmul, cu care aceste au fost primite și în acest rëndu, face

într'adeveru onore compozițiilor nostri naționali. Nu mai puțin de cincă bucăți noue au fost esecutate în noștea de 17 Februarie de capela lui Strauss pentru prima oră: Semnalul de începere (obișnuita Polonaise) s'a înlocuit prin o horă, „Hora Mariei”, de Const. cav. de Buchenthal. O doină originală plină de sentiment, ca introduțiune, și melodii atât de pētrundătoare, ca temă, nu pot fi decât inspirațiunii din cele mai norocoșe. Valsul aceluiași domn compoziț „Valurile Prutului” dedicat A. S. I. Arhiducelui Reiner, a escitat de asemenea admirațiunea tuturor prin măiestria instrumentațiunii lui și mai cu seamă a introduțiunii, ce e într'adeveru artistică.

Valsul d-nului Tudor cav. de Flondor, „Din departare”, dedicat domnelor patronese, a fost primit cu aplauze frenetice. Fiă-care melodie din el merita a fi ascultată cu un deosebit interes, căci sunt demne urmașe ale părții antaia; o calitate de altmintrele rară, pentru care deci cu drept cuvânt putem felicita pe tinerul compoziț bucovin.

Polca „Să fim veseli” (Entre nous) de d-nul Dr. Papanicolu, dedicat comitetului, intrunesce pe lângă originalitatea ei și condițiunea de a invita la dans. Sunetele ei au făcut într'adeveru pe veșelele dansătoare a se crede „între ele”, căci aplauzele de repetiție nu mai aveau sfrșiț — a fost recantată de trei ori.

Ca prima bucată după pauză, se esecută un nou vals „Inima Română” de d-nul I. Ivanovici, dedicat comitetului. „Regele valsului Român” și-a păstrat și întărit cu acăsta ocaziune renumele său: valsul „Inima Română” este vrednic urmaș al „Valurilor Dunării”.

D-nii compositor I. Perna și d-lu Caraș au ră încă bunăvoința de a dedica balului român compozițiuni forte frumoșe. Cu părere de rău însă nu se putură esecuta, deore-ce sosiră târziu și nu era timp pentru esecutare. Ne-am rezervat dreptul a-le esecuta cu ocaziunea viitoare.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biurolui de corresp. din Pesta.)

Berlin, 3 Martie. Succesul principal la balotage este până acum al liberalilor, cari au câștigat 35 mandate noue, și al socialistilor, cari au câștigat 14 mandate noue.

Paris, 3 Martie. În locul lui Constans a fost numit ministru de interne deputatul Bourgois, care a și intrat în funcțiune er după amedii. La balotagiul de er a tost ales boulangistul Naquet.

DIVERSE.

Procesul reginei Natalia, intentat contra lui Vladimir Georgevici, fost ministru de culte și de instrucțiune publică și redactor-șef al ziarului „Otajbina” (Patria), are o însemnătate deosebită. Causă la acest proces a dat publicarea unei convorbiri a reginei Natalia cu dănsul, cu care ocași regina s'a esprimat, că ea va rămâne amică sinceră a Rusiei, chiar decă acăsta ar lucra în ascuns contra dinastiei Obrenovici. Georgevici spune, că și va dovedi afirmările sale, pe cari regina le declară ca neadeverate.

Dom Pedro la curtea din Viena. „N. Fr. Presse” înregistrează scirea, că ex-impăratul Braziliei, Dom Pedro, a primit invitarea ce i-s'a făcut de curtea din Viena, ca să petrecă câteva săptămâni în castelul împărătesc din Hetzendorf, și apoi în Viena.

Căsătoria principelui bulgar. Lui „Daily Chronicle” i-se telegrafiază din Viena, că principele bulgar va sosi în August acolo și se va căsători c'o princesă austriacă, al cărei nume nu l'a descoperit toia amintit.

Victime ale mării. După cum spune o telegramă din Londra, vaporul norvegian „Liberal” s'a cufundat. Valurile au înghițit viața tuturor călătorilor, al căroră maner nu se scie.

Necrolog. Emilia N. Chiorniță nasc. Radu Popea după un morbu scurt de 8 ore, în urma nascerei, a încetat

din viață la 12 Februarie, 10 ore dimineța, în etate de 39 ani, împărțită fiind cu Sfintele Taine. Despre acăsta ireparabilă pierdere incunoscimăm cu inima plină de durere pe tote rudeniile, pe amicii și cunoscuții reposesatei. Rămășițele pămensesci ale neuitatei defuncte se vor așeza din casele proprii în cimiteriul gr. or. din Cuciulata, Mercuri în 14 Februarie, la 12 ore din zi. Cuciulata, 12 (24) Februarie 1890.

Nicolae Chiorniță ca soț, Aurelia marit. I. Hamza preot, Sextilia, Octavia, Emilia, Valentina, Tulia, ca fiice, Valeria Găvrusă ca soră, Iancu Hamza paroch în Rășnov, ca ginere, Ion Găvrusă notar în Satulung, ca cumnat, Radu Popea paroch în Satulung ca tată, Iuliu Popea administrator de moși în România, Radu Popea țiarist în Bucuresci, ca fraț, Nicolae Popea episcop în Caransebeș, Ioan Popea profesor în Brașov, Alexe Popea arendaș în România, Victor Popea paroch în Satulung, N. Penciu jude reg. în Rășnov ca unchi. Voica Popea preotă în Satulung ca bunică. Eufrosina Octavian Popea, Maria Penciu nasc. Popea, Maria I. Popea, Reveica Alexe Popea, Maria V. Popea ca mătușe

Fiă-i țerena ușoră și memoria binecuvântată!

„ALBINA” institut de credit și de economii. Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor de cassă în luna Februarie 1890.

Intrate:

Numerar cu 1 Ianuarie 1890 fl.	5,627.91
Depuner spre fructificare	100,981.36
Cambii rēscumperate	96,448.25
Conturi curente	90,257.53
Imprumuturi pe produse	2,544.11
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	2,105.—
Monetă	2,188.75
Interese și provisiuni	5,399.97
Comisiuni	102.68
Diverse	4,765.17
fl. 310,420.73	

Esite:

Depuner spre fructificare fl.	129,068.03
Cambii escomptate	90,373.09
Conturi curente	59,541.67
Imprumuturi pe produse	89.57
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	3,166.—
Monetă	4,142.69
Interese și provisiuni	1,588.70
Comisiuni	2,488.38
Diverse	11,123.05
Spese și salare	936.94
Numerar cu 28 Febr. 1890	7,902.61
fl. 310,420.73	

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigent. adjunct. pr. comptabilitate D. Acseste, m. p.

Cursul pieței Brașov

din 3 Martie st. n. 1890.

Bancnote românesce Oump. 9.32	Vând. 9.34
Argint românesc	9.25 „ 9.23
Napoleon-d'or	9.42 „ 9.45
Lire turcesc	10.63 „ 10.68
Imperial	9.63 „ 9.68
Galbin	5.52 „ 5.56
Scris. fonc. „Albina” 6%	— „ —
„ „ 5%	99.50 „ 100.—
Ruble rusesce	1.29 „ 1.29
Mărci germane	58.20 „ 58.50
Discontul 6—8% pe an.	

Cursul la bursa de Viena

din 1 Februarie st. n. 1890.

Renta de aur 4%	103.35
Renta de hărtie 5%	99.05
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	117.60
dto argint	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	114.—
Bonuri rurale ungare	88.60
Bonuri croato-slavone	105.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	127.75
Renta de hărtie austriacă	88.30
Renta de argint austriacă	88.60
Renta de aur austriacă	110.—
Losuri din 1860	189.25
Acțiunile băncii austro-ungare	932.—
Acțiunile băncii de credit ungar	350.75
Acțiunile băncii de credit austr.	319.25
Galbin împărătesc	5.60
Napoleon-d'or	9.44 1/2
Mărci 100 imp. germane	58.40
Londra 10 Livras sterlinge	119.45

Editor și Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu.

„AURARIA“, cassă de economii, societate pe acțiuni în Abrudă.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „AURARIEI“, cassă de economii, societate pe acțiuni în Abrudă, conform §-lui 16 al statutelor se convocă prin acesta la

a II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 20 Martie 1890 la 9 ore în localitatea societății.

OBIECȚELE:

1. Raportul direcțiunii.

2. Decisiune asupra împărțirii profitului.
3. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere.

Domnii acționari, cari voiesc să participe la această adunare în persoană sau prin mandatarii, sunt rugați să depună acțiunile la casa societății în Abrudă, sau la d. Dr. Basiliu Preda în Câmpeni, or. la Candin Davidă în Buciumă, ără depunerea a-o justifica cu reversul d-lui cassar sau a d-lor B. Preda și C. Davidă.

Abrudă, 17 Februarie 1890.

Direcțiunea.

Active.

Contul bilanțului.

Pasive.

Casa în numerar	5,985 05	Capital social:	300 acțiuni à 100 fl.	30,000 —
Cambie de bancă	48,200 04	Depuneri pentru fructificare.		74,155 10
Imprumuturi hipotecare	69,452 98	Rescomptă		8,570 —
Mobiliară	fl. 262. 27 cr.	Fond de rezervă statutară al acționarilor.		210 10
după amortisare	„ 26. 23 „	Fond de pensie a funcționarilor.		672 40
Diverse conturi debitoare.	236 04	Fond special de rezervă al acționarilor		4,393 22
	151 91	Interese anticipate pro 1890		2,202 88
		Diverse conturi creditore		186 95
		Profit curat		3,635 37
	124 026 02			124,026 02

Esiri.

Contul profitului și perderilor.

Venturi

Interese:		Interese:	
pentru desemnări spre fructificare	fl. 3227.51 cr.	După cambie de bancă	fl. 3211.63 cr.
„ fond de rezervă statutară	„ 10.12 „	După imprumuturi hipotecare	fl. 5678.13 cr.
„ fond de pensie	„ 32.40 „	Provisiuni	
pentru fond special de rezervă	„ 211.70 „		
Spese:			
Salarie, chiriă, spese de poștă și alte spese de birou.	2,169 29		
Contribuțiune:			
directă	fl. 749.34 cr.		
10/0 dare la interese dela desemnări și			
competințe de timbru	fl. 343.24 cr.		
Amortisare din mobiliară	26 23		
Profit curat	3,635 37		
	10,405 20		10,405 20

Abrudă, 31 Decembrie 1889.

A. Filipă m. p.
director

Silvia Lazară m. p.
comptabilă.

Candin Davidă m. p.
membru în direcțiune.

Ioană Iancu m. p.
membru în direcțiune.

Nicodimă Cothiselă m. p.
membru în direcțiune.

Victor Bară m. p.
membru în direcțiune.

Bilanțul prezentă esaminându-l și confruntându-l cu registrele contabilității purtate în toată regula l'am astată deplin exactă.

Abrudă, 18 Faură 1890.

Dr. Vasiliu Preda m. p.

Lannes Giurchescu m. p.

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOV, PIAȚA MARE No. 22.

Acest stabiliment este provădit cu cele mai nouă mijlăce tehnice și asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pus în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINT ȘI COLORI

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TOTE SPECILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNTĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTĂRI.

Comandele eventuale se primesc în biurulă tipografiei, Brașov, piața mare Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.